

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/56/2016
Identifikačné číslo spisu: 3710203304
Dátum vydania rozhodnutia: 31.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3710203304.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MANÍN PB, s.r.o., so sídlom Klincová 35, 821 08 Bratislava, IČO: 36 335 789, zast. advokátom : JUDr. Martin Bašista, Štefánikova 8, Poprad, proti žalovanému: Mesto Považská Bystrica, Centrum 2/3, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 317 667, zast. advokátom : Doc. JUDr. Lubomír Fogaš, CSc., Kýčerského 5, 811 05 Bratislava, o zaplatenie 107 880,24 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 9Cb/127/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8Cob/34/2013-437 z 26. novembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8Cob/34/2013-437 z 26. novembra 2014, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Považská Bystrica (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 21. marca 2013, č. k. 9Cb/127/2010-354, rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 107.880,07 eur spolu s 13% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.298,48 eur od 16.07.2007 do zaplatenia, 13% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.298,48 eur od 16.10.2007 do zaplatenia, s 14,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.298,48 eur od 16.01.2008 do zaplatenia, s 14,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.298,48 eur od 16.04.2008 do zaplatenia, s 14,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.298,48 eur od 16. 07. 2008 do zaplatenia, s 14,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.298,48 eur od 16.10.2008 do zaplatenia, s 10,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.298,48 eur od 16.01.2009 do zaplatenia, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.298,48 eur od 16.01.2010 do zaplatenia, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.298,48 eur od 16.04.2010 do zaplatenia, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.298,48 eur od 16.07.2010 do zaplatenia, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.298,48 eur od 16.10.2010 do zaplatenia, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.298,48 eur od 16.01.2011 do zaplatenia, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.298,48 eur od 16.04.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Žalovanému zároveň uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 7.081,70 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 18.144,- eur.

2. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca podal na okresný súd šesť žalôb, ktoré sa týkali plnenia zo zmluvy o zriadení a zabezpečovaní prevádzky spravodajského informačného kanála Mesta Považská Bystrica č. 89/05-OKP zo dňa 06. apríla 2005 (ďalej len „zmluva č. 89/05-OKP“). Okresný súd Považská Bystrica uznesením zo dňa 26. júla 2010, č. k. 9Cb/127/2010-76 spojil na spoločné konanie a rozhodnutie veci vedené pod sp. zn. 9Cb/127/2010, 9Cb/128/2010, 9Cb/149/2010, spojená vec bola ďalej vedená pod sp. zn. 9Cb/127/2010. Okresný súd Považská Bystrica uznesením zo dňa 30. decembra 2010, č. k. 9Cb/127/2010-117 spojil na spoločné konanie a rozhodnutie veci vedené pod sp. zn. 9Cb/127/2010 (9Cb/128/2010, 9Cb/149/2010), 9Cb/216/2010 a 9Cb/242/2010, spojená vec bola ďalej vedená pod sp. zn. 9Cb/127/2010. Okresný súd v Považskej Bystrici uznesením zo dňa 10. marca 2011, č. k. 9Cb/127/2010-145, spojil na spoločné konanie a rozhodnutie veci vedené pod sp. zn. 9Cb/127/2010 (9Cb/128/2010, 9Cb/149/2010, 9Cb/216/2010, 9Cb/242/2010) a 9Cb/17/2011, vec bola ďalej vedená pod sp. zn. 9Cb/127/2010.

3. Okresný súd v Považskej Bystrici uznesením zo dňa 05. mája 2011, č. k. 9Cb/127/2010-152 rozhodol o schválení čiastočného zmiernu v rozsahu povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 99.581,76 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 19.916,35 eur od 16.01.2010 do zaplatenia, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 19.916,35 eur od 16.04.2010 do zaplatenia, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 19.916,35 eur od 16.07.2010 do zaplatenia, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 19.916,35 eur od 16.10.2010 do zaplatenia, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 19.916,35 eur od 16.01.2011 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

4. Žalobca podal v tej istej veci ďalšiu žalobu dňa 20. apríla 2011, preto Okresný súd Považská Bystrica uznesením zo dňa 22. júna 2011, č. k. 9Cb/127/2010-207, spojil na spoločné konanie a rozhodnutie veci vedené pod sp. zn. 9Cb/127/2010 (9Cb/128/2010, 9Cb/149/2010, 9Cb/216/2010, 9Cb/242/2010, 9Cb/17/2011) a 9Cb/88/2011, spojená vec bola ďalej vedená pod sp. zn. 9Cb/127/2010. Po spojení vecí bola hodnota sporu 107.880,07 eur s príslušenstvom.

5. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca ako vysielateľ, žalovaný ako objednávateľ a spoločnosť SATRO s.r.o. ako prevádzkovateľ retransmisie uzatvorili dňa 06. apríla 2005 zmluvu č. 89/05-OKP. V čl. 3 si zmluvné strany dohodli cenu a platobné podmienky tak, že počnúc dňom 01. januára 2006 bola cena za realizáciu predmetu zmluvy 2 400 000,- Sk ročne, vrátane DPH. Dňa 16. novembra 2006 uzatvorili zmluvné strany dodatok č. 1 k zmluve č. 89/05-OKP (ďalej len „dodatok č. 1“) v znení: „1. Mestské zastupiteľstvo v Považskej Bystrici uznesením č. 42/2006 z 3. novembra 2006 rozhodlo o úprave rozpočtu a v rámci nej o zvýšení ceny za realizáciu predmetu zmluvy za účelom informovanosti obyvateľov mesta a publicity mesta štvrtročne o 250 000,- Sk. Cena za štvrtý štvrtrok bude teda celkom 850 000,- Sk. 2. Vysielateľ vyrobí a odvysielá programy a informácie o využití prostriedkov z grantového programu mesta, problematike diaľnice a kultúrno-spoločenských podujatiach poriadaných mestom. 3. Zvýšenie ceny vo výške 250 000,- Sk uhradí objednávateľ vysielateľovi na uvedené č. ú. najneskôr 15. decembra 2006. 4. Týmto dodatkom sa mení a dopĺňa horeuvedená zmluva. Ostatné ustanovenia ostávajú nezmenené“.

6. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie vyvodil záver, že uzavretiu dodatku č. 1 predchádzali rokovania žalobcu a žalovaného, na ktorých sa dohodli tak na rozšírení predmetu zmluvy ako aj na zvýšení ceny za plnenie, a to aj do budúcnosti a nie len pre štvrtý štvrtrok roku 2006. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 269 ods. 2, § 365, § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obch. zák.“) a podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Pri skúmaní prejavu vôle zmluvných strán vzhľadom na rozporný výklad znenia dodatku č. 1 vychádzal z výkladových pravidiel obsiahnutých v ustanovení § 266 ods.1 až 4 Obch. zák.. Konštatoval, že skutočnosť, že tento budúci dodatok č. 1 bol prerokovaný v mestskom zastupiteľstve v rámci druhej úpravy rozpočtu na rok 2006, nie je z hľadiska skúmania úmyslu konajúcich osôb, ktoré podpísali zmluvu, relevantná. Z obsahu správy o hospodárení Mesta Považská Bystrica a mestom zriadených organizácií za obdobie 1.-9. mesiac 2006 a z návrhu 2. úpravy rozpočtu na rok 2006 bolo možné podľa názoru súdu prvej inštancie uzavrieť, že úmysel rozšíriť dohodnuté plnenie z uzatvorenej zmluvy a navýšenie odmeny aj opakovane

do budúcnosti mestské zastupiteľstvo prerokovalo a odsúhlasilo. Navyiac nešlo o zmluvu, ktorú by štatutár žalovaného nemohol v zmysle zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov podpísať bez súhlasu mestského zastupiteľstva.

7. Zároveň súd uviedol, že účastníci konania sa v čl. 3 bod 3 zmluvy č. 89/05-OKP dohodli, že cena za realizáciu predmetu zmluvy uvedená v čl. 3 bod 2. tejto zmluvy sa počas platnosti zmluvy nebude zvyšovať. Predmet zmluvy bol daný v čl. 1 bod 2 zmluvy č. 89/05-OKP. Uzatvoreným dodatkom tento predmet zmluvy rozšírili a následne upravili aj cenu za plnenie, teda v konečnom dôsledku nedošlo k porušeniu tohto zmluvného dojednaní. Zároveň tak z obsahu dodatku č. 1, ako aj z výpovedí účastníkov a svedkov je zrejmé, že nešlo o rozšírenie poskytnutého plnenia viažuceho sa len na posledný štvrtrok roku 2006 a informovanosť len o diaľnici. Žalobca rozšíril poskytované plnenie a začal vysielat' príspevky z oblastí kultúry, športu, sprostredkovanie vysielania z mestských zastupiteľstiev v neskrátenej podobe, vysielanie omší, cezhraničnej spolupráce a projektu Mesto pre lepší život. Súd prvej inštancie zdôraznil, že pri vyhodnotení dojednaní v dodatku č. 1 vzal v zmysle ust. § 266 ods. 1, 2 Obch. zák. náležitý zreteľ na všetky okolnosti súvisiace s prejavom vôle, včítane rokovania o uzavretí zmluvy a praxe, ktorú strany medzi sebou zaviedli, ako aj následného správania strán, ustálil, že pri uzatváraní dodatku č. 1 k uzatvorenej zmluve, bol obom stranám úmysel rozšíriť predmet plnenia a zvýšiť dohodnutú odmenu opakovane - do budúcnosti, známy. Pred uzatvorením dodatku č. 1 došlo k vzájomným rokovaniam, závery z rokovaní boli odsúhlasené mestským zastupiteľstvom a žalobca sa nielen v súdnych konaniach, ale aj v rokovaníach im predchádzajúcim, vždy správal, tak, že zdôrazňoval, že sa bude domáhať aj poskytnutia plnenia z uzatvoreného dodatku č. 1. Súd prvej inštancie preto vyvodil záver o dôvodnosti nároku žalobcu na zaplatenie ceny za riadne poskytnuté plnenie v zmysle dodatku č. 1 k uzatvorenej zmluve č. 89/05-OKP za obdobie 3. a 4. štvrtroku roku 2007, doplatenie za obdobie roku 2008, I. štvrtroku roku 2009, celého roku 2010, I. a 2. štvrtroku roku 2011 spolu vo výške 107 880,07 Eur, spolu so zákonným úrokom z omeškania v zmysle ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. s tým, že nárok na úrok z omeškania v časti prevyšujúcej zákonnú výšku zamietol. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ust. § 142 ods. 3 O. s. p.

8. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil ustanovením § 205 ods. 2 písm. b/, d/, f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), lebo konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súdu prvej inštancie predovšetkým vytýkal, že pri rozhodovaní nechal na zreteľ odlišný právny názor o jednorázovosti navýšenia odplaty z dodatku č. 1 vyslovený Krajským súdom v Trenčíne ako odvolacím súdom v obdobných veciach vedených pod sp. zn. 8Cob/108/2010 a 16Cob/117/2010. Uviedol, že aj keď Najvyšší súd SR ako dovolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne v konaní 8Cob/108/2010, k jeho zrušeniu nedošlo z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, ale z dôvodu procesného pochybenia. Dovolanie proti rozsudku vo veci 16Cob/117/2010 bolo dovolacím súdom odmietnuté, takže predmetná vec je už právoplatne skončená. V tejto súvislosti poukázal na potrebu dodržiavania kontinuity rozhodovacej činnosti súdov SR. Napadnutý rozsudok označil za arbitrárny, bez uvedenia relevantných dôkazov, lebo súd prvej inštancie sa náležite nevysporiadal so všetkými jeho relevantnými tvrdeniami a dôkazmi.

9. Súd prvej inštancie sa podľa názoru odvolateľa vôbec nevysporiadal s návrhom rozpočtu mesta na rok 2007 až 2009 a s dôvodovou správou k tomuto návrhu, ani s odsúhlasením zápočtu vzájomných pohľadávok predloženým žalobcom, ktoré žalovaný odmietol okrem iného aj z dôvodu, že toto nebolo datované a nebolo podpísané oprávnenou osobou. Súd prvej inštancie vôbec nechal do úvahy, že dodatok č. 1 nadväzoval na uznesenie mestského zastupiteľstva č. 42/2006, ktorého cieľom bolo upraviť finančné záležitosti mesta len v rámci rozpočtu na rok 2006, pričom práve predmetné uznesenie mestského zastupiteľstva bolo prejavom vôle mesta pri uzatváraní dodatku č. 1, ktorý upravoval jednorázové zvýšenie odmeny na posledný štvrtrok 2006 a nebola v ňom zmienka o tom, že by sa ním upravovalo zvýšenie odmeny aj na ďalšie roky. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že so zvýšením odmeny sa nepočítalo ani v návrhu rozpočtu na roky 2007 až 2009, naopak, výška odmeny zostala v

pôvodnej sume 600 000 Sk štvrťročne, teda 2 400 000 Sk ročne, čo vyplýva z dôvodovej správy k návrhu rozpočtu na roky 2007 až 2009. Okrem toho žalovaný poukázal na znenie samotného dodatku č. 1, z ktorého podľa jeho názoru gramatickým a systematickým výkladom nemožno dospieť k inému záveru, než že išlo len o jednorazové navýšenie odmeny za posledný štvrťrok 2006, čomu nasvedčuje dojednanie o výške odplaty 850 000 Sk konkrétne za posledný štvrťrok 2006, ako aj dátum splatnosti s presne určeným dňom, a to bez toho, aby došlo k zmene samotnej zmluvy č. 89/05-OKP v jej článku 3 bod 3. ohľadne ceny a platobných podmienok. Z týchto dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol, alebo aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. K námietke žalovaného voči postupu súdu prvej inštancie, ktorý nerešpektoval odlišný názor Krajského súdu v Trenčíne ako odvolacieho súdu na posúdenie dodatku č. 1, žalobca uviedol, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie v tejto veci nebolo právoplatne rozhodnuté v žiadnej z vecí, na ktoré poukazoval žalovaný, a preto súd prvej inštancie nemohol byť rozhodnutiami iných súdov viazaný. Podľa názoru žalobcu sa súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku náležite vysporiadal so všetkými dôkazmi a uviedol, ktoré z nich považoval za rozhodujúce a na základe ktorých rozhodol. Dodatok č. 1, ktorého platnosť a výklad je pre rozhodnutie v predmetnej veci podstatný, bol uzatvorený s úmyslom navýšiť cenu za realizáciu predmetu zmluvy za účelom informovanosti obyvateľov mesta štvrťročne o 250 000 Sk, čo vyplýva nielen z gramatického výkladu dodatku, ale aj z výpovedí svedkov, ktorí predmetný dodatok uzatvárali a títo jednoznačne potvrdili svoj úmysel v čase uzatvárania dodatku, zhodný s gramatickým výkladom súdu prvej inštancie. Takýto výklad napokon rešpektoval aj samotný žalovaný, a to v rámci odsúhlasovania a započítavania pohľadávok, pri ktorom došlo aj k započítaniu ceny navýšenej dodatkom č. 1. K argumentácii žalovaného, že rozpočet bol navýšený iba na rok 2006, žalobca uviedol, že je logické, ak došlo k zapracovaniu dodatku č. 1 do rozpočtu mesta len na posledný štvrťrok 2006 jeho navýšením o sumu 250 000 Sk. Pri prijímaní rozpočtov na ďalšie roky potom mala cena navýšená dodatkom č. 1 byť zapracovaná do rozpočtov v tom-ktorom roku. Nie je teda pravdivé tvrdenie žalovaného o rozpore vôle mesta a jeho štatutárneho zástupcu.

11. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) zmenil rozsudkom zo dňa 26. novembra 2014, č. k. 8Cob/34/2013-437, rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietol. Zároveň uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania vo výške 19 406,15 eur.

12. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd zopakoval dokazovanie podrobným oboznámením obsahu dodatku č. 1 zo dňa 16.11.2006 k zmluve č. 89/05-OKP zo dňa 06.04.2005 (v spise na č. l. 4), obsahu uznesenia č. 42/2006 prijatého na zasadnutí Mestského zastupiteľstva Mesta Považská Bystrica konaného dňa 03.11.2006 (v spise na č. l. 25-26), obsahu správy o hospodárení Mesta Považská Bystrica a mestom zriadených organizácií za obdobie január až september 2006 a návrhu druhej úpravy rozpočtu na rok 2006 (v spise na č. l. 72-77), obsahu dôvodovej správy k návrhu rozpočtu Mesta Považská Bystrica na roky 2007 až 2009 (v spise na č. l. 96-102), podrobným oboznámením obsahu svedeckých výpovedí I. M. K. (v spise na č. l. 112-113), U. J. P. (v spise na č. l. 114-115) a U. J. D. (v spise na č. l. 115-116), oboznámením obsahu výpovedí U. A. D. a A. A. W. (v spise na č. l. 111-112), oboznámením obsahu odsúhlasenia vzájomného zápočtu pohľadávok medzi Mestom Považská Bystrica a U. A. D. zo dňa 12.05.2011 (v spise na č. l. 309-311), oznámení o postúpení pohľadávok zo dňa 28.12.2007, zo dňa 16.01.2009, zo dňa 28.12.2009 a zo dňa 03.01.2011 (v spise na č. l. 312-315), jednostranných zápočtov pohľadávok zo dňa 01.01.2008, 16.01.2009, 01.01.2010 a 03.01.2011 (v spise na č. l. 312-315), výpisu z bankového účtu U. A. D. zo dňa 01.07.2011, písomného stanoviska Mesta Považská Bystrica k zápočtu pohľadávok zo dňa 15.11.2011 (v spise na č. l. 317-318), a poskytol účastníkom konania a ich zástupcom priestor vyjadriť sa k vykonaným dôkazom.

13. Krajský súd v Trenčíne odôvodnením svojho rozhodnutia konštatoval, že návrh dodatku č. 1 v znení, v akom bol žalovaným pripravený, zmluvné strany bez výhrad akceptovali. Na základe odkazu v

dodatku č. 1 na uznesenie mestského zastupiteľstva č. 42/2006 zo dňa 03. novembra 2006, je podľa názoru odvolacieho súdu nepochybné, že predmetom úpravy výšky ceny bolo len jej jednorazové zvýšenie o 250 000,- Sk za posledný štvrťrok 2006. Vzhľadom na znenie dojednania splatnosti ceny v samotnej zmluve č. 89/05-OKP a v dodatku č. 1 možno konštatovať, že splatnosť zvýšenej ceny v celkovej sume 850 000,- Sk sa týkala výlučne posledného štvrťroka 2006, a že dodatkom č. 1 nedošlo k zmene zmluvy č. 89/05-OKP na ďalšie obdobie nasledujúce po roku 2006. Ani sám žalovaný, ktorý návrh dodatku č. 1 pripravil a predložil žalobcovi, v ďalšom období s navýšením ceny o 250 000,- Sk za žalobcom poskytované plnenie nepočítal, čo vyplynulo z dôvodovej správy k návrhu rozpočtu Mesta Považská Bystrica na roky 2007 - 2009, kde pod bodom 15 - časť prevádzkovanie spravodajského infokanála Mesta Považská Bystrica sa uvádzala suma 2 400 000,- Sk, čo predstavovalo pôvodne dohodnutú sumu 600 000,- Sk štvrťročne a nie žalobcom žiadanú zvýšenú sumu 850 000,- Sk štvrťročne.

14. Odvolací súd dospel na rozdiel od súdu prvej inštancie k záveru, že pri výklade obsahu záväzku obsiahnutého v dodatku č. 1 zo dňa 16. novembra 2006 možno vyložiť tento prejav vôle zmluvných strán tak, že dodatok č. 1 upravoval práva a povinnosti účastníkov zmluvy len za obdobie posledného štvrťroka 2006. Výpovede U.. J. P. a Bc. M. K., ktorí vypovedali v konaní pred súdom prvej inštancie, odvolací súd vzhľadom na jednoznačnú formuláciu zmluvných dojednaní obsiahnutých v dodatku vyhodnotil ako nedôveryhodné, účelové a pre právne posúdenie platnosti a účinnosti dodatku č. 1 za irelevantné. Naviac starosta obce alebo primátor mesta nemôže urobiť bez prejavu vôle obce (mesta) majetkovoprávny úkon, ku ktorému sa vyžaduje predchádzajúce rozhodnutie obecného (mestského) zastupiteľstva a zaviazat' ním obec, pretože mu k tomu zákon o majetku obcí s príslušnými predpismi nedáva oprávnenie, takže jeho právny úkon by ani nevyvolal právne účinky. Ak aj teda U.. P. prezentoval vo svojej svedeckej výpovedi vôľu zmeniť zmluvu č. 89/05-OKP dodatkom č. 1 aj na obdobie po roku 2006, nešlo o vôľu mesta, lebo tá bola vyjadrená v uznesení mestského zastupiteľstva č. 42/2006 pod bodom D/.

15. Odvolací súd na záver konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania dospel k skutkovým zisteniam, z ktorých vyvodil záver o platnej úprave zmeny zmluvného vzťahu prostredníctvom dodatku č. 1 vzťahujúcej sa len na obdobie posledného štvrťroka 2006, pričom nárok žalobcu na zaplatenie zvýšenej ceny za obdobia po roku 2006 vyhodnotil ako nárok bez právneho základu. Odvolací súd preto zmenil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 220 O. s. p. tak, že žalobu zamietol. O náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p..

16. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca. V dovolaní uplatnil dovolacie dôvody podľa § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O. s. p., pričom dôvodnosť dovolania podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. zakladal na ust. § 237 ods. 1 písm. f/, t. j. účastníkov konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

17. Žalobca v dovolaní ďalej uviedol, že odvolací súd nesprávne vyhodnotil svedeckú výpoveď štatutárneho orgánu žalovaného v čase uzavretia dodatku č. 1 ako aj štatutárneho orgánu žalobcu v čase uzavretia dodatku č. 1 a konštatoval skutkové okolnosti, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Odvolací súd podľa názoru žalobcu nerespektoval pri hodnotení dôkazov jasne preukázanú a prejavenu vôľu zmluvných strán. Hodnotiacia úvaha súdu musí vždy zodpovedať zásadám formálnej logiky a zistenému skutkovému stavu. Dovolateľ má za to, že znením ods. 1 dodatku č. 1 došlo k zmene rozsahu výšky odplaty za poskytované plnenie do budúcnosti (štvrťročne) a zároveň aj ku konkretizácii tejto zmeny zmluvy vo vzťahu k prebiehajúcejmu štvrťroku. Vetu „cena za štvrtý štvrťrok 2006 bude teda celkom 850.000,- Sk“ vníma ako osobitnú úpravu platby za štvrtý štvrťrok 2006, ktorú bolo nevyhnutné vykonať, ktorá však neobmedzuje platnosť takejto zmeny len na uvedený štvrťrok.

18. Dovolateľ zároveň poukázal na skutočnosť, že žalobca do dnešného dňa poskytuje plnenie žalovanému v rozsahu dojednanom v dodatku č. 1, t. j. vo zvýšenom rozsahu. Záver o opakujúcom sa plnení je pritom plne v súlade s logickým a jazykovo-gramatickým výkladom a vôľou zmluvných strán.

Dôvodová správa k návrhu rozpočtu Mesta Považská Bystrica na roky 2007 až 2009, na ktorú poukazuje vo svojom rozhodnutí odvolací súd, v zmysle ktorej nemala byť zvýšená odplata zahrnutá do rozpočtu mesta na roky 2007 až 2009, nebola súčasťou ani prílohou uznesení prijatých na 31. zasadnutí mestského zastupiteľstva v Považskej Bystrici konanom 03. novembra 2006. Dovolateľ ďalej tvrdí, že dôvodom, pre ktorý žalovaný prestal dodržiavať svoje zmluvné záväzky, bola zmena v obsadení mestského zastupiteľstva, ako aj vo vedení mesta. Preto nemožno akceptovať argumentáciu odvolacieho súdu odvolávajúceho sa na dôvodovú správu ako aj ďalšie správanie žalovaného pri plnení záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy v znení jej dodatku č. 1.

19. Žalovaný sa žalobou domáhal určenia neplatnosti č. 89/05-OKP ako aj dodatku č. 1, pričom súdne konanie bolo vedené na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 9Cb/12/2008 a na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 16Cob/151/2008. V uvedených konaniach bola žaloba v rámci prvej inštancie zamietnutá a rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo potvrdené odvolacím súdom. Zároveň dovolateľ poukázal na znenie Správy o hospodárení mesta I. - IX. mesiac roku 2006 a návrh II. Úpravy rozpočtu na rok 2006, kde je na strane 12 uvedené: „Úprava rozpočtu o 250 000,- Eur štvrťročne v nadväznosti na zámery zvyšovania informovanosti obyvateľov mesta a publicity mesta“, z ktorého vyplýva záver o plánovanom opakovanom plnení.

20. Podľa názoru žalobcu sa odvolací súd riadne nevysporiadal s listinnými dôkazmi, ktoré mu boli predložené v odvolacom konaní, konkrétne s odsúhlasením vzájomného zápočtu pohľadávok medzi Mestom Považská Bystrica a U.. A. D. a s výpisom z účtu U.. A. D.. Rozhodnutie odvolacieho súdu je podľa dovolateľa nedostatočne odôvodnené, čo zakladá jeho nepreskúmateľnosť a odvolací súd sa nezaoberal listinným dôkazom, ktorým je vyjadrenie jazykovedného ústavu SAV. Žalobca namieta aj nesprávnu interpretáciu použitej právnej normy a nesprávne zistenie skutkového stavu. Preto dovolaciemu súdu navrhuje, aby rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie alebo, aby rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi priznal náhradu trov konania.

21. K dovolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, v ktorom uviedol, že žalobca dovolacie dôvody špecifikoval len prostredníctvom všeobecného výpočtu bez subsumácie konkrétneho postupu súdu pod jednotlivé dôvody, preto ho považuje za zmätočné. Podľa názoru žalovaného súd na odvolacom pojednávaní vec riadne prejednal, zopakoval dokazovanie a následne mohol rozhodnúť s iným právnym záverom ako súd prvej inštancie. Rozhodnutie je tiež náležite zdôvodnené. Žalovaný ďalej poukázal na konania vedené na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 16Cob/117/2010 a 16Cob/14/2013, v ktorých bol vyslovený názor o jednorázovosti navýšenia odplaty z dodatku č. 1.

22. Podľa názoru žalovaného vôľu žalovaného netvorí primátor, ale jeho mestské zastupiteľstvo, ktoré svoju vôľu zreteľne vyjadrilo uznesením zastupiteľstva Mesta Považská Bystrica č. 42/2006 zo dňa 03. novembra 2006, na ktoré sa dodatok č. 1 odvoláva. Iné uznesenie s navýšovaním odmeny z predmetnej zmluvy schválené nebolo, pričom mestské zastupiteľstvo neschvaľovalo ani dodatok č. 1. Ďalej žalovaný uvádza, že odvolací súd správne vyhodnotil aj žalobcom namietané svedecké výpovede a svoje závery náležite zdôvodnil. Dodatok č. 1 nebol nikdy schvaľovaný mestským zastupiteľstvom. Ak by zmluvné strany mali záujem navýšiť odmenu opakovane aj na ďalšie obdobia, musel by takýto dodatok byť schválený mestským zastupiteľstvom, čo sa však nestalo. Rovnako ak by malo ísť o navýšenie odmeny z dodatku č. 1 do budúcnosti, nemohol by byť v dodatku č. 1 tiež odkaz na uznesenie mestského zastupiteľstva č. 42/2006, ktorým sa rozpočet menil len na rok 2006.

23. Na argument dovolateľa ohľadom Správy o hospodárení mesta Považská Bystrica za obdobie 1. - 9. mesiac 2006 a návrh 2. úpravy rozpočtu na rok 2006 žalovaný uvádza, že predmetná správa nemôže relevantne preukazovať vôľu zmluvných strán pri uzatváraní dodatku č. 1 aj na ďalšie obdobia z dôvodu, že nikdy nebola schválená mestským zastupiteľstvom a obsahuje iba informáciu o hospodárení mesta v danom období, pričom obsahuje návrh 2. úpravy rozpočtu iba na rok 2006. Podľa názoru žalovaného odvolací súd v odôvodnení rozsudku dostatočne uviedol skutkové a právne okolnosti veci a odôvodnil aj prečo na niektoré dôkazy neprihliadol. Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu podáva ucelenú

odpoveď na všetky skutkové a právne otázky týkajúce sa veci, súd zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody svojho rozhodnutia. Preto jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné. Na základe uvedeného má žalovaný za to, že odvolací súd rozhodol vecne správne a konanie súdu neobsahuje žiadnu vadu, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaný dovolaciemu súdu navrhuje, aby dovolanie žalobcu ako nedôvodné zamietol a priznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom (§ 419 a nasl. C. s. p.).

25. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júnom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236 a § 238 O. s. p..

26. Rozhodnutia odvolacieho súdu vydané v procesnej forme rozsudku, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ust. § 238 ods. 1 až 3 O. s. p.. V predmetnej veci je dovolaním navrhovateľa napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvej inštancie. Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konštatuje, že dovolanie je v zmysle ust. § 238 ods. 1 O. s. p. prípustné.

27. Dovolateľ namietal existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O. s. p., t. j. v konaní došlo k vade uvedenej v § 237 ods. 1 O. s. p. (konkrétne dovolateľ označil § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., podľa ktorého sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom), konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení.

28. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci môže byť spôsobilým dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok rozhodnutia odvolacieho súdu.

29. V prejednávanej veci je podstatou sporu medzi žalobcom a žalovaným výklad dodatku č. 1 k zmluve č. 89/05-OKP, konkrétne znenie bodu 1: „Mestské zastupiteľstvo v Považskej Bystrici uznesením č. 42/2006 z 03. novembra 2006 rozhodlo o úprave rozpočtu a v rámci nej o zvýšení ceny za realizáciu predmetu zmluvy za účelom informovanosti obyvateľov mesta a publicity mesta štvrťočne o 250 000,- Sk. Cena za štvrtý štvrťrok 2006 bude teda celkom 850 000,- Sk.“ Z uvedeného znenia prijatého dodatku nie je zjavné, či sa zvýšenie ceny týka len štvrtého štvrťroku 2006 alebo sa vzťahuje aj na budúce štvrťročné plnenia.

30. Pri pochybnostiach o význame prejavu vôle sa v obchodnoprávných vzťahoch aplikujú výkladové pravidlá obsiahnuté v ustanoveniach § 266 ods. 1 až 4 Obch. zák..

31. Podľa ust. § 266 ods. 1 Obch. zák. prejav vôle sa vykladá podľa úmyslu konajúcej osoby, ak tento úmysel bol strane, ktorej je prejav vôle určený, známy alebo jej musel byť známy.

32. Podľa ust. § 266 ods. 2 Obch. zák. v prípadoch, keď prejav vôle nemožno vyložiť podľa odseku 1, vykladá sa prejav vôle podľa významu, ktorý by mu spravidla prikladala osoba v postavení osoby, ktorej bol prejav vôle určený. Výrazy používané v obchodnom styku sa vykladajú podľa významu, ktorý sa im spravidla v tomto styku prikladá.

33. Podľa ust. § 266 ods. 3 Obch. zák. pri výklade vôle podľa odsekov 1 a 2 sa vezme náležitý zreteľ na všetky okolnosti súvisiace s prejavom vôle, vrátane rokovania o uzavretí zmluvy a praxe, ktorú strany medzi sebou zaviedli, ako aj následného správania strán, pokiaľ to pripúšťa povaha veci.

34. Podľa ust. § 266 ods. 4 Obch. zák. prejav vôle, ktorý obsahuje výraz pripúšťajúci rôzny výklad, treba pri pochybnostiach vykladať na ťarchu strany, ktorá ako prvá v konaní tento výraz použila.

35. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súd vyplýva, že odvolací súd vychádzal vo svojom rozhodnutí len zo samotnej formulácie predmetného dodatku. Výpovede svedkov U. J. P. a Bc. M. K., ktorí v konaní pred súdom prvej inštancie prezentovali úmysel zmluvných strán pri uzatváraní predmetného dodatku, vyhodnotil ako nedôveryhodné, účelové a pre právne posúdenie platnosti a účinnosti dodatku č. 1 za irelevantné. Nezaoberal sa tiež rozsahom plnenia žalobcu po uzavretí predmetného dodatku a neakceptoval interpretačné pravidlo v ustanovení § 266 ods. 4 Obch. zák., podľa ktorého bolo potrebné výraz, ktorý pripúšťa rôzny výklad, pri pochybnostiach vykladať na ťarchu strany, ktorá prvá v konaní tento výraz použila. Z uvedeného je teda zrejmé, že odvolací súd zvolil postup, kedy výkladové pravidlá obsiahnuté v § 266 Obch. zák. vôbec neaplikoval, vzhľadom na skutočnosť, že zo znenia dodatku č. 1 bolo podľa názoru odvolacieho súdu možné bez akýchkoľvek pochybností vyložiť prejav vôle zmluvných strán smerujúci len k navýšeniu ceny za posledný štvrtýrok 2006.

36. Dovolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci je spornosť výkladu predmetného dodatku č. 1 nepochybne daná a bolo preto povinnosťou súdu využiť výkladové pravidlá obsiahnuté v ust. § 266 Obch. zák.. Odvolací súd pri argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia postupoval nelogicky, kedy sa najskôr na uvedené výkladové pravidlá odvolával, v skutočnosti ich ale neaplikoval a vychádzal vo svojich záveroch len z formulácie dodatku č. 1.

37. Uvedeným postupom odvolacieho súdu bol naplnený dovolací dôvod namietaný dovolateľom v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., podľa ktorého je dovolanie dôvodné, ak rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Pod nesprávnym právnym posúdením je pritom možné rozumieť aj situáciu, kedy súd právnou normu, ktorá sa mala na daný prípad použiť, neaplikoval.

38. Dovolateľ namietal aj nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, zakladajúce jeho nepreskúmateľnosť. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len Ústavný súd) vo svojej judikatúre (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/2004) vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy (čl. 6 ods. 1 Dohovoru) je právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam.

39. Náležitosti rozhodnutia sú uvedené v § 157 ods. 2 O. s. p., pričom súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnou normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Rozsudok súdu je nepreskúmateľný, ak náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O. s. p. neobsahuje.

40. Ústavný súd taktiež zdôrazňuje, že všeobecný súd by nemal byť vo svojej argumentácii obsiahnutej

v odôvodnení nekoherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver (napr. I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08). Ide o to, aby sa v odôvodnení rozhodnutia nenachádzalo určité tvrdenie a zároveň aj jeho negácia. Odôvodnenie rozhodnutia možno považovať za vnútorne rozporné, ak sa v rozhodnutí nachádzajú zároveň argumenty podporujúce určitý záver a súčasne protiargumenty proti tomuto záveru. Ak argumentácia súdu nespĺňa požiadavku vnútornej nerozpornosti, nespĺňa tak ani požiadavku, aby argumenty súdu uvedené v rozhodnutí podporovali záver úvah súdu.

41. Na základe vyššie uvedeného je možné konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je nedostatočné a vnútorne rozporné. Poukázanie na výkladové pravidlá obsiahnuté v ustanoveniach § 266 ods. 1 až 4 Obch. zák. a ich následné nevyužitie je postup, ktorý nespĺňa požiadavky formálnej logiky a spochybňuje argumenty podporujúce závery súdu obsiahnuté v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu. Odvolací súd nedostatočne odôvodnil, prečo považoval výpovede svedkov U. J. P. a Bc. M. K., ktorí reprezentovali úmysel zmluvných strán pri uzatváraní dodatku č. 1 za irelevantné, rovnako dostatočne nezdôvodnil, prečo sa nezaoberal žalobcom predloženým odsúhlasením vzájomného zápočtu pohľadávok medzi žalovaným a U. A. D., ako aj výpisom z účtu U. A. D., ktorými chcel žalobca preukázať, že žalovaný akceptoval zvýšenie ceny aj na obdobie po roku 2006.

42. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 03. decembra 2015 (publikované v Zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016), podľa ktorého nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia majúce za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku.

43. Najvyšší súd preto vyhodnotil žalobcom uplatnené dovolacie dôvody podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p. ako dôvodné. Inú vadu konania, na ktorú je v zmysle § 242 ods. 1 druhá veta O. s. p. dovolací súd povinný prihliadať, nezistil.

44. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 449 ods. 1 C. s. p. zrušil a podľa § 450 C. s. p. vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V ďalšom konaní, v ktorom je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C. s. p.), vysporiada sa s vytknutými vadami v intenciách rozhodnutia dovolacieho súdu a opätovne vo veci rozhodne. O náhrade trov konania rozhodne odvolací súd (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

45. Rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.